

Swea barns erindran om låf och
tacksägelse til den store
Guden, för svenska...

1700-1829 81 Cg Br. 1789 Erinran

Swea Barns Erindran

Om

Låf och Tacksägelse

Til den store Guden, för Swenska
Wapnens lyckliga framgång och Segrar in-
newarande år wid Urtismalm och Parku-
måki i Finland, samt stora Flottans Seger
öfwer den Ryfska utan för Öland, såsom och
Finska Skärgårds- Flottans Tapperhet i
Swenskfund emot den fiendeliga, som war tre-
dubbelt starkare både til Skepp och Manskap,
hwaribland 5 blefwo totaliter ruinerade och
20 st. twungne at streka flagg, sedan de
af wår Flotta blifwit redlöse skutne;

Föreståld uti efterföljande

W i s a :

Swerige kände du din Lycka &c.

Som kan sjungas med sin egen behagliga
Melodie.

Drebro, Tryckt hos J. W. Lindh, MDCCLXXXIX.

Exemplaret kostar 6 Runst.

I.

Swerge kände du din lycka,
Da du lefde i ro och frid,
Kunde du då intet tycka, At
Gud war dig mycket blid. Trods
de du det skull så wara, At så
leswa utan fara, At du sådant
godt förtjent, Och Gud frid
dersför förlänt.

2.

Du har nu i många åren,
Leswat nögd i sälla dar, När
gorlunda läkt de såren, Som
fienden riswit har, Och inunder
Gustafs spira, Du din lycka
har fått fira, Hemtat fredens
sälla frutt, Din handtering ostört
brutt.

3. Har

3.

Har Gud til sin ära wunnit,
 För han wisat oss den nåd? Nej,
 jag tror han snarar' funnit, Att
 wi mee i öfwerdåd, Hafwa les-
 wat mot hans wilja, Liksom wi
 oss wille skilja, Från så god för-
 myndare, Uck! wi stora syn-
 dare.

4.

En landsplåga har oss wisat,
 Att wi mycken synd begär, I det
 at Gud har oss risat, Med de
 swåra miswårt år, Att det blif-
 wit liten gröda, Som ej räcke
 til wår föda, Utan mången li-
 dit nöd, Utaf mycken brist på
 bröd.

5.

Och fast wi såg sådant hän-
 de, Gjorde wi dock intet bot,
 När som Gud för synden sände,
 Första landsplågan til hot; Der
 på

på strax den andra sändes, Der
med frid til oro wändes, När
som kriget början tog, Fienden
swärdet mot oss drog.

6.

Blomman angenäm i luften,
Synden är måst hwar mans ro,
Nu syns klart hurudan frukten,
Bli när som hon mer får gro;
Låt oss då från skostet bedja, Att
Gud icke må tilstädja, Pesten
bli vårt tredje ris, Hjelp oss Gud
til dins namns pris.

7.

Konungen är uti striden, Dra-
gen med sin hela håbr, Til at
söka efter friden, Och med sit
utdragna swärd, Hugga ned den
fiendens skara, Som öfwer alt
wil herrar wara, Och så ofta
bland oss strö Ut oenighetens
frö.

8. Falsk

8.

Falskhet altid har den arten,
At hon slår sin egen man, När
han intet uti farten, Sin plan
ej fullborda kan. Ack! om fiend-
den sådant hände, At hans falsk-
het kund' ta ände, Så at Rys-
sen med sin Mor, Kunde blif-
wa lagom stor.

9.

Gud war nådig och afwisa,
Allan fara från vår Kung, Gif
Hans hjerta hjelp och lisa, I sin
omsorgs börda tung; War Hans
hjälm, Hans sköld och värja,
Skull sig några sammansvärja,
Färligt för Hans dyra lif, Det
i tid i ljuset gif.

10.

Gud war ewigt tack och ära,
För den nåd du wisat har, Dem
som Swenska wapnen bära, Til
sit Fosterlands förswar. Då på
Uttis:

Uttismalm wantz seger, Den
Dag mången Riks war seger,
Och för det du stod dem bi, I
Slaget wid Parkumäki.

II.

Hertig Carl med hjelte-dyga-
den, Som sit lif så ospart
har, För sin Kung och Foster-
bygden, Gud! låt Den til äldrens
där, Här så lefwa nöjda stunder,
Njuta äran han med dunder, Har
förwårswat uppå sjo, Första
gång wid Hoglands S.

12.

Sedan Han sin ära ökte, När
Han utom Oland war, Fienden
mötte och försökte, Hans magt
minsta och det har, Wisser-
ligen intet felat, Om en Ami-
ral har welat, Med sin Divi-
sion gåt på, Seger stor det
blifwit då.

13. Gud

13.

Gud hjelp alla til at strida;
 Som på Swenska Flottan är,
 Och at fienden ej tors bida, När
 de kommer honom när. Ja, jag
 önskar Ryfka skotten, Går at
 lusten eller botten, Eller ock på
 sida så, At de intet skada må.

14.

Zapperhet på Finska Flottan;
 Wiste sig uti Swensksund, När
 som fienden tänkte blottan Och
 förstöran uti grund; Men fem
 blefwo ruinerad', At de intet
 dugde mera, Samt at tjugo
 stroko flagg, Utas et så dugtigt
 plagg.

15.

Gud som styrer Riken alla;
 Med Din stora allmagts hand,
 Hjelp oss at wi icke falla, Uti
 fiendens nät och band, Gif oss
 fred

fred den wi mer wördar Un
hwad en blodig seger skördar, At
wi derfor må prisa dig, Ut af
hjertat innerlig!

